

gangsreglen og de satser, som efter forslaget vil blive indstillet til Ligningsrådet. Sammenligningen er foretaget for en rejse på 1 døgn med overnatning i Danmark henholdsvis i Tyskland, samt for en rejse uden overnatning i Danmark med en varighed på 8 timer.

Befordringsgodtgørelse (60-dages reglen)

Efter ligningslovens § 9, stk. 5, 2. pkt., kan en arbejdsgiver udbetale skattefri godtgørelse til en lønmodtager for befordringsudgifter, der er omfattet af § 9 B.

Bestemmelsen omfatter bl.a. udgifter til befordring mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads i indtil 60 arbejdsdage jf. § 9 B, stk. 1, litra a. Det fremgår desuden af § 9 B, stk. 2, at der påbegyndes en ny 60-dages periode, når der er forløbet 60 på hinanden følgende arbejdsdage, efter at lønmodtageren sidst har været på den pågældende arbejdsplads.

Den gældende regel er uden tidsbegrænsning i den forstand, at en lønmodtager, der har modtaget skattefri befordringsgodtgørelse til eller fra en bestemt arbejdsplads i 60 arbejdsdage, uanset hvor lang tid der går, ikke kan få godtgørelse igen, hvis arbejdspladsen besøges med kortere mellemrum end 60 arbejdsdage. Det kan desuden være flere år, inden den pågældende sammenlagt har været på den pågældende arbejdsplads i alt 60 arbejdsdage. I sådanne situationer kan det være nødvendigt at gå meget langt tilbage i tiden for at afgøre, om betingelserne for at udbetale skattefri godtgørelse er til stede.

Det foreslås derfor at ændre reglen, så der kan udbetales skattefri godtgørelse, når lønmodtageren inden for de sidste 24 måneder sammenlagt højst har været 60 arbejdsdage på den pågældende arbejdsplads. Dette indebærer en administrativ lettelse både for arbejdsgiveren og lønmodtageren, da det kun bliver nødvendigt at gå 2 år tilbage i tiden for at se, om betingelserne er opfyldt.

Provenumæssige konsekvenser

Der foreligger ikke dækkende statistiske oplysninger, der gør det muligt at foretage et underbygget skøn over lovforslagets samlede provenumæssige konsekvenser. De provenumæssige konsekvenser vil i vidt omfang afhænge af hvordan lønmodtagere, der berøres af lovforslaget, samt deres arbejdsgivere evt. vil ændre adfærd.

Ændringen af 60-dages reglen vedr. erhvervsmæssig befordring, hvorefter der maksimalt skal holdes regnskab med de 60 dage på samme arbejdssted i op til 2 år, er primært begrundet i forenklingshensynet

og skønnes ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser.

Provenuskønnene i det følgende er målt i forhold til det gældende regelsæt for 1996, herunder Told- og Skattestyrelsens cirkulære nr. 19 af 31. december 1995. De foreslåede overgangsregler indebærer, at den del af provenuvirkningen, der vedrører statsskattelovens § 5 d og særreglerne, udskydes til 1999.

Lovforslagets ændring af rejsebegrebet, således at der fremover kun kan ydes godtgørelse efter Ligningsrådets satser ved rejser af mindst et døgn varighed med overnatning og endvidere højst i op til 2/4 måneder på samme arbejdsplads, medfører en begrænsning af skattefri udbetalinger eller fradrag. Begrænsningen omfatter en række faggrupper, der varetager arbejde for arbejdsgiveren udenfor den normale arbejdsplads, der ikke nødvendiggør en overnatning eller har en varighed af over 2/4 måneder, og hvor der ikke kan fremvises dokumentation for reelle merudgifter ved arbejdet. Faggrupperne omfatter eksempelvis arbejdere ved længerevarende anlægsprojekter, montører og andre, der arbejder og rejser under tilsvarende forhold.

Endvidere ophæves den del af rejsegodtgørelsen, der dækker merudgifter vedr. logi.

Denne del af lovforslaget skønnes med stor usikkerhed at kunne medføre et umiddelbart merprovenu, der skønnes til i størrelsesordenen 45 mill. kr. årligt.

Afskaffelsen af godtgørelser, der udbetales med hjemmel i statsskattelovens § 5 d vil i første række have betydning for ansatte i DSB og Forsvaret, der har fået udbetalt godtgørelse i form af kørepenge, sejlpenge o.lign. For disse to grupper skønnes afskaffelsen af statsskattelovens § 5 d umiddelbart at betyde, at godtgørelser svarende til ca. 65 mill. kr. årligt, der ikke modsvares af merudgifter ved rejserne, enten bortfalder eller kommer til beskætning. Hertil kommer beløb vedr. bl.a. Hjemmeværnet, Beredskabsstyrelsen og folkevalgte i kommunerne m.fl., som det ikke er muligt at skønne nærmere over.

Ligningsrådet har med virkning fra 1. januar 1997 ophævet adgangen til at give skattefri godtgørelser til særlige erhvervsgrupper, der omfatter flypersonalet, handelsrejsende, fagforbundenes funktionærer og tillidsfolk samt langturs- og turistchauffører. Efter lovforslaget gives Ligningsrådet adgang til at fastsætte særlige standardsatser for skattefri godtgørelse for f.eks. langturs- og turistchauffører og flypersonale, i det omfang disse har overnatning i forbindelse med rejsen.

Handelsrejsendes mulighed for skattefri godtgørelse/fradrag efter Ligningsrådets sats på rejsedage,